

РЕШЕНИЕ

№ 176

гр. К., 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. Д.
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20245510100230 по описа за 2024 година

Предявен е иск от П. Д. Н. с постоянен адрес: с. Ю., общ. М. ЕГН ***** чрез адв. М. Д., АК С.З. против Й. Т. Н., ЕГН ***** и с постоянен адрес с. Ю., общ.М. с правно основание в 49 СК.

В исковата молба ищцата, чрез процесуалния си представител сочи, че с ответницата Й. Н. сключили граждански брак на ***** г. в гр. С.З., първи и за двамата. От брака си имали родени две деца М.П. Н. с ЕГН ***** и А.П. Н. с ЕГН ***** , към момента - пълнолетни.

Сочи, че първоначално отношенията им били нормални, работили в чужбина, за да осигуряват прилично съществуване на децата си. Децата били записани в Търговската гимназия в гр. С.З.. Пътували ежедневно, защото родителите им не искали да остават там на квартира. По това време започнали и проблемите на ищеца със съпругата му, която искала да се прибират да живеят в България, а той държал да останат в чужбина, за да получават по-високи доходи. През зимния сезон ответницата оставала в България и после пак отивала при ищеца, но отношенията им вече не били същите. Започнали да се отчуждават един от друг, дребните им спорове се превръщали в скандали. Ищецът през 2017 год. окончателно напуснал жена си. През 2022 г., ищецът завел дело за развод в КРС, но същото било спряно за 6 месеца по съгласие на страните, след което - прекратено.

Отношенията между страните не претърпели положително развитие. Всеки от тях имал свой живот, приятели и приоритети. Ищеца бил категоричен, че не желае брачната връзка да продължава. ,

Моли съда да постанови решение, с което да разтрогне сключения между страните граждански брак, като дълбоко и непоправимо разстроен по вина и на двамата.

Семейното им жилище в с. Ю., общ. М. било придобито по време на брака и всеки от съпрузите можело да го ползва, когато има нужда.

По отношение на фамилното име, което да носи съпругата след прекратяване на брак а- предоставя възможност тя да реши, какво фамилно име иска да носи.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от ответника. На същия са редовно връчени преписи от исковата молба и приложенията към нея.

Счита иска за допустим и основателен.

Твърди, че със съпруга си работили много и нямали време един за друг. През лятото на 2017 г. отношението му към нея се променило много бързо. В края на летния сезон през 2017 г. той ѝ заявил, че в живота му имало друга жена и не желаел да продължават взаимоотношенията си. Заявил, че иска да се разведат. Тя търсила разговори, за да се разберат, да продължат напред, като семейство. П. обаче категорично настоявал за развод.

През това време, синът им започнал да изостава в училище и да влошава поведението си. На педагогически съвет в учебното заведение директорът, учителите и психолога взели решение да проведат разговор с нея и ищеца, като родители на А.. П. отказал да се прибере с нея и тя се върнала сама в България, за да е близо до децата си.

Поради тази причина се върнала в България, а ищецът останал да работи в Г.. През 2019 г. останала там цялото лято, но отношенията им с ищеца не се подобрявали.

Сочи, че към момента децата им били вече пълнолетни, а тя отново работила и живеела в чужбина.

Също желаела развода, била категорична в това свое желание.

Моли съда да прекрати гражданския им брак по вина и на двамата съпрузи, като постанови след прекратяване на брака, да запази брачната си фамилия Н..

В откритото съдебно заседание по делото ищецът, редовно призован, се явява лично и чрез процесуалния си представител поддържа исковата молба.

Ответницата, редовно призована, не се явява, поддържа отговора на исковата молба чрез процесуалния си представител.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира за установено следното:

Безспорно по делото е установено, че страните са сключили граждански брак на ***** г. в гр. С.З. /удостоверение за сключен граждански брак, издаден въз основа на акт за сключен граждански брак № *** от ***** г., на община С.З./.

Видно от представените Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № ***** г., издадено от Община С.З. и Удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане №

0***** г., издадено от Община С.З. страните са родители на децата А.П. Н. и М.П. Н., които са навършили пълнолетие.

По делото се събраха гласни доказателства.

Свидетелят Д.М.К., леля на ищеца, желае да свидетелства, заявява, че П. и Й. не живеели заедно от 2015-2016 г. Били в чужбина, идвали си в България поотделно. Имали проблеми, но не знаела какви, не се разбирали.

От така приетите за установени факти и обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 49 от СК предвижда, че всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Дълбокото и непоправимо разстройство е един сложен факт, извод за който прави съдът, въз основа на конкретните факти от живота на съпрузите. Съдебната практика многократно е давала определение кога в рамките на една брачна връзка е налице дълбоко и непоправимо разстройство. Най-общо, бракът между съпрузите е дълбоко и непоправимо разстроен, когато общността между съпрузите е напълно и окончателно разрушена, когато липсва и минимална наличност на изискуемото от морала и закона съдържание на една нормална брачна връзка-иначе казано, налице е формално съществуване на брачната връзка, която е изпразнена от необходимото според закона и морала съдържание. В конкретния случай, може да се направи извод за дълбокото и непоправимо разстройство на брака на страните по делото. Този извод съдът прави въз основа на събраните по делото доказателства, които сочат, че същите от около 8 г. не живеят заедно. Между съпрузите е изчезнало усещането за общност и семейна принадлежност, при което всеки е започнал свой живот, отделно от другия. Всичко това е довело до изпразване на брачната връзка от необходимото по закон и морал съдържание, до загуба на взаимността, доверието и взаимното уважение. Съдът, освен това, намира, че няма възможност за запазване или възстановяване на брачната връзка, тъй като дълбокото разстройство е трайно и окончателно, без възможност за преодоляване. Между съпрузите е настъпил пълен и окончателен разрыв и не съществуват никакви изгледи за укрепване и заздравяване на брака. Ето защо, съдът прави извод за наличие на дълбоко и непоправимо разстройство на брака. В този си вид той е ненужен на страните и обществото, поради което и следва да бъде прекратен.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът намира, че брачният иск е доказан по основание. Анализът на доказателствения материал налага извода, че бракът е изпразнен от съдържание при това състояние на съпружеските отношения, в брачния им съюз не могат да се постигнат целите на брака и той съществува само формално. Брачната криза и настъпилата фактическа раздяла водят до извода, че не може да се очаква възстановяване на нормални съпружески отношения между страните, поради което запазването на брака е безпредметно и не е в интерес на съпрузите и обществото.

ОТНОСНО ВИНАТА:

Съдът счита, че не дължи произнасяне по въпроса за вината за

настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство в брака, тъй като страните по делото, чрез процесуалните си представители в откритото съдебно заседание, заявиха, че не желаят съдът да се произнася по този въпрос

ОТНОСНО РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА, ИЗДРЪЖКАТА И РЕЖИМА НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ:

От брака си съпрузите имат родени две деца, които са навършили пълнолетие, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ:

Семейното жилище на съпрузите е било в с. Ю., общ. М., придобито е по време на брака им. Същото ще остане в режим на обикновена съсобственост.

ПО ВЪПРОСА ЗА ФАМИЛНОТО ИМЕ:

В чл. 53 от СК е предвидено, че съпругът може да възстанови фамилното си име преди брака. Съгласието или противопоставянето на съпруга - първоначален титуляр на фамилното име, вече е ирелевантно. Поначало, ако съпругът, който е приел новата брачна фамилия, не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, се запазва брачната фамилия.

В настоящото производство ответницата е заявила, че желае да запази фамилно си име след приключването на брака - Н..

По разноските в производството:

На осн. чл. 329 ал.1 от ГПК направените от страните разноски по делото остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили.

Следва да бъде присъдена окончателна държавна такса в размер на 40,00 лв., платима по сметка на РС-К.. Същата следва да бъде платена от страните по равно.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА сключения на ***** г. в град С.З. граждански брак между **П. Д. Н., ЕГН ******* с постоянен адрес: с. Ю., общ. М. и **Й. Т. Н., ЕГН ******* с постоянен адрес с. Ю., общ. М., като дълбоко и непоправимо разстроен **без да се произнася по въпроса за вината.**

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в с. Ю., общ. М., обл. С.З., на двамата съпрузи.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяването на брака съпругата да носи брачното си фамилно име – **Н..**

ОСЪЖДА П. Д. Н., ЕГН ***** да заплати в полза на бюджета на

Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

ОСЪЖДА Й. Т. Н., ЕГН ***** да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд – К. 20,00 лв. /двадесет лева/ окончателна държавна такса по допускане на развода.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - С.З. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____